

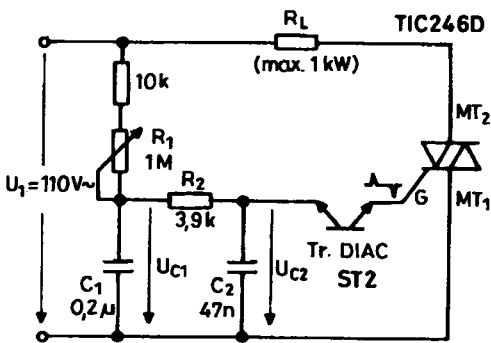
b) a kondenzátor nulla vonalra vonatkoztatott feszültségének, vagy a triggerelem billenési szintjeinek aszimmetrikussá tétele.

Hatásosan mérsékelhető a szabályozó hiszterézise egy második R_2C_2 fázistoló (ill. energiátároló) tag adaptálásával. Így kapjuk az RCA cég által ajánlott ún. két időállandós gyújtókor alpmegoldását. (l. 9.10. ábrát). Működése jól követhető a 9.11. ábra segítségével. Az előzőekben vázolt ket-tős funkció itt valamelyest szétválasztódik. A C_1 szerepe főként az energia tárolás, míg C_2 feladata elsődlegesen az időzítés!

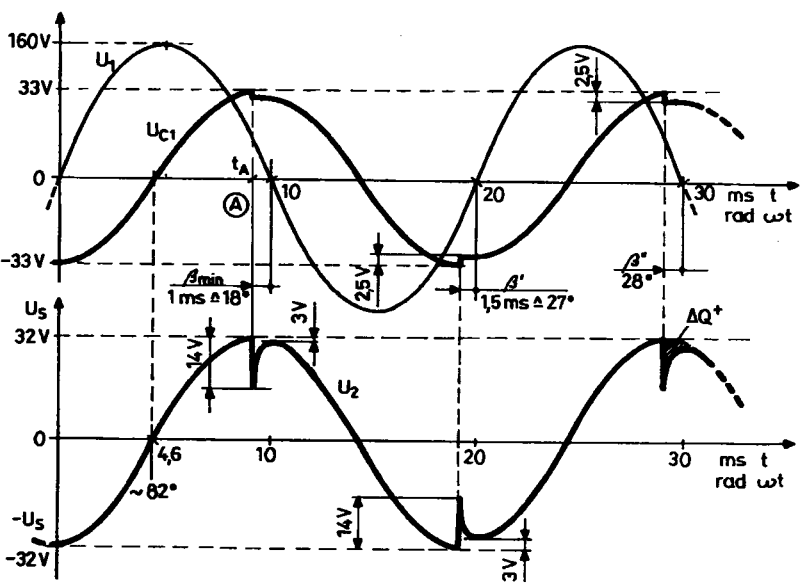
A trigger DIAC-ot most a C_2 kondenzátor U_{C2} feszültsége billenti. A kikapcsolt állapot utáni első gyújtás itt is pl. egy A fázishelyzetű pontban következik be, – kevéssel a hálózat nullátmenete előtt. C_2 feszültsége a részleges kisütésének hatására, hirtelen majdnem a felére (18 V-ra) lecsökken. Begyűjt a TRIAC és ezt követően a valamivel nagyobb feszültségre töltött, és kb. ötször nagyobb kapacitású C_1 kondenzátor a viszonylag kis értékű R_2 ellenálláson keresztül mintegy 0,5 ms múltán megközelítően (3 V híján) helyreállítja, – utántölti a C_2 feszültségét.

A soronkövetkező gyújtások így már csak kismértékben kerülnek „előbbre”: $\beta' \approx \beta'' \approx 27^\circ$. Szemléletesen azt mondhatjuk, hogy most csak az U_{C1} feszültségén előálló $\pm 2,5$ V-os DC eltolás okoz hiszterézist. A szabályozópotmétert ezután növelve, a kb. $\pm 18^\circ$ -os áramvezetés határesetben még fenntartható.

A megoldás további előnye, hogy a „pót-lólágos” R_2C_2 tag fázistolása eredményeként jól működtethető közepes (80...120 V_{RMS}) tápláló feszültség mellett is. Ezenkívül nem hajlamos a hálózati feszültség tranziens csökkenése okozta kioltásokra.

9.10. ábra
Az ún. két időállandós gyújtókor alpmegoldása

9.11. ábra
A két időállandós gyújtókor jelalakjai